VOL. 60. No. 19. OCTOBER 1, 1968 60. ÉVF. 19. SZÁM, 1968. OKTÓBER 1.

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America — Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JEZUS mondá: "De kell, hogy előbb hirdettessék az evangélium minden nép között." (Márk 13:10.)

A SÍRÓK VIGASZA

"Boldogok akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak." (Máté 5:4)

Az angol biblia olvasói ezt a verset úgy ismerik, hogy a sírás gyász esetnél történő fájdalom kifejezés. Ha valahol van igazi sírás, a koporsónál van. Szeretteinktől történő végleges elválás mélyen a szívünkbe vág. Az elválás megmásíthatatlan és a hátramaradottak, ott állnak a tehetetlenség érzetével. Mit tehetnének mást? Sírnak. A sírás nem hozza vissza az eltávozottat. A fájdalom kifejezést kiván és sírunk. Az Úr Jézus nem gondolt csupán a halálesetre. Van a haláleset mellett sok más ok a sírásra. Az élet tele van lelki fájdalommal s ha más nem, a szenvedés bizonyítja, hogy lelkes lények vagyunk. Több könnyet ejtünk lelkünk szenvedése miatt, mint a testi fájdalom miatt. Dicső dolog embernek lenni, de ez a dicsőség kétszeresen fájdalmas. A teremtett világ többi élőlénye csak a test fájdalma alatt nyög, de az ember a lélek kínja miatt is sajog.

Hol van itt a boldogság? Van a sírásban is jó. A sírás nemcsak a fájdalom kifejezése, hanem a lélek megkönnyebbülése. Pszichológusok állítják, hogy a sírás egy igen szükséges csatorna, amelyen keresztül a túlcsorduló fájdalmat levezethetjük. Nem csak az olyan személyen kell sajnálkoznunk aki sír, hanem az olyanon is, aki nem tud sírni. Az élet bajai, terhei oly erős nyomást gyakorolnak lelkünkre, hogy ha nem lenne egy levezető út-mód, akkor összeroppannánk alattuk.

A sírás az együttérzés jele. Nehéz lenne könnyek nélkül meggyőzni testvéreinket és barátainkat, arról, hogy van érző szívünk és osztozunk fájdalmukban. Ilyen esetben a sírás nem csak nekünk jó, hanem embertársainknak is. Aki nem tud sírni, az kényszerítve érzi magát, hogy együttérzését valami más módon, tettel, vagy ajándékkal bizonyítsa. De amikor a seb mély, és sajog, arra a könny a legjobb gyógyír. A könnycseppek kimossák a fájdalom mérgét. A sírást is fel lehet használni önző célra. A gyermek így kényszeríti a szülőt, a feleség a férjet, akarata teljesítésére.

Az Úr Jézus szava hangzik: Boldogok akik sírnak. Emberi elmélkedésünk alapján is érezzük, hogy a Mesternek igaza van. De ha az isteni okfejtést követjük, akkor még jobban meggyőződünk arról, hogy a sírásban van boldogság. Az igazi lelki bánat kifejezését egy isteni igéret kíséri: *mert ők megvigasztaltatnak.* Ez a kifejezés, ill. ígéret rávilágít Isten módszerére. Isten nem veszi el a sírás okát. Lesz fájdalom. Krisztus megmondta: e világon nyomorúságtok lesz. A dicső dolog az, hogy a bajok, a gyász mellett érezni fogjuk az Úr közelségét és vígasztaló kezeit. Hogyan ismerhetnénk meg Isten jóságát és érző, szerető szívét, ha nem lenne baj és életünket könnyhullatás nélkül élhetnénk?

Ha az Úr Jézus szavaira gondolunk, akkor a földi bajokat is másként látjuk. A baj azért van, (a hívő ember így nézi) hogy Isten dicsősége nyilvánvaló legyen. Az Úr vígasztalását élvező lelki ember arra is képes, hogy összehasonlítást végezzen. Mi volt nagyobb? A fájdalom, vagy Isten vígasztalása? A mennyben Isten eltöröl minden könnyet s a földön pedig könnyel gyógyít. Tudjuk jól, hogy a fájdalom után jön a boldogító gyógyulás és a mennyei vígasz. Milyen boldogság ez a hivőnek, hogy még a bajból és gyászból is jót remélhet.

Boldogító még az a tudat, hogy a vígasztalást Isten végzi. Embertársaink velünk együtt érezhetnek és sírhatnak, de nem sokat segíthetnek. Isten nem sír, hanem segít és gyógyít.

U. B.

Csak Tőle gyulladhat

Uram, én szeretnélek szeretni
Téged:
becsületesen, híven és igazán;
nemcsak beszélni rólad áhítattal
számítva csüngeni az ígért koronán...

Uram, én szeretnélek szeretni
Téged,
szeretni, mint ahogy Te szerettél
engem,
s égve elszállni mint füst
nyomtalan,
de nem haragban égő gyűlöletben,

hanem Lelked által, mely rombol
és teremt,
szent tűzként nagy égi
szerelemmel —
tehetek nélküle bármit: jót, rosszat,
csak Tőle gyulladhat szeretetre
szívem.

Venyeresán László

A SZERKESZTŐ ROVATA

EGYEDÜL?

Megszokott napi lapom kb. 70 mérföldnyi távolságban fekvő nagy, déli haditengerészeti városból jön. A városnak félmillió lakosa van. Amint az elhunytakról szóló jelentést olvastam, észrevettem egy magyar nevet. 90 éves magyar nő ment át a jobb hazába s a temetési szertartás egy ottani baptista templomban ment végbe.

Eltávozott nőtestvérünk Magyarországon született és baptista volt. Itteni magyar baptista körökben senki sem tudott róla.

Ez a hír, bár az elhunyt ismeretlen volt, érintett. Magamra gondoltam: a magyar jó viszonyok között élhet, baráti szomszédai lehetnek, mégis hiányzik neki valami, — a magyar. És ha a kívánt kapcsolat nem csak nyelvi és nemzeti, hanem lelki is, akkor az egyedüllét érzése sokkal erősebb.

Ki tudja hány magyar testvérünk él Amerikai földén, Európa országaiban, vagy Ausztrália sziget kontinensen élő népek, jó szomszédok közt *egyedül.* Ki tudja hány magyar testvérünk vágyakozik a magyar szó, a magyar lélekkel való kapcsolat után! Amint az évek múlnak, olyanok is, akik 20-30 év óta élnek idegen nyelvű körben, észreveszik, hogy egyszerre szép lesz a magyar szó és hiányzik a magyar társaság. Idegen helyen felelevenednek az ifjú évek s a régi emlékek foglalkoztatják az elmét.

Bele kell nyugodni a változhatatlanba: szétszóródtunk! Csak kevésnek jutott osztályrészül az, hogy magyar szomszédokkal társaloghat és magyar testvéri körben dicsérheti az Urat. De ha már a szétszóródás és a lassú fogyás ellen semmit sem tehetünk, miért nem kíséreljük meg azt, hogy lelki "számkivetettségben" élő magyar testvéreink magányát megédesítsük?

Innen-onnan jönnek a jelentések: itt is, ott is van egy néhány magyar baptista. Minden lelkesítő készségünkkel és meggyőző tehetségünkkel küldjük az üzenetet ezeknek a testvéreknek: keressenek alkalmat arra, hogy időközönként, ahogy a lehetőség engedi, találkozhassanak és erősítsék egymást lelkileg az Ige asztala körül.

Öt-hat egyén alkothat egy kis csoportot (nem gyülekezetet) és havonta kétszer, vagy többször összegyűlhet. Ezek a kis csoportok magyar lelki oázisokat képezhetnek a magyar lelki közösség után vágyakozó nemzet és nyelv testvéreinknek. Egy lelki közösséghez nem kell tömeg, nem szükséges a szervezkedés: egyének kellenek, akik ilyen közösség után vágynak. Sok áldás származhat minden kis kezdeményezésből!

Itt van előttünk egy másik, kézenfekvő gyakorlati lehetőség a segítésre. Ha tudtam volna arról a magyar nőtestvéremről, akiről cikkem bevezetésében szóltam, ajánlottam volna neki, hogy más lehetőség híján olvassa a magyar baptista és evangélium irodalmi kiadványainkat.

Akik magyarok között élnek, nem is tudják, hogy egy rendszeresen érkező magyar lelki irat milyen fontos élet-fonallá válik. Az Evangéliumi Hírnök a leggyakorlatibb megoldás az angol, spanyol, német nyelvi tengeren vitorlázó magyar testvéreink részére. Itt nem egyszerű, szokásos előfizetési felhívásról írunk. Nem arról van szó, hogy segítsünk lapunkon, hanem arról, hogy *lapunk segíthet!* Segíthet annyiban, hogy közli, mi történik a baptista gyülekezetekben, közli hogy mi történik a világ keresztyénei között és ad lelki táplálékot. A lap pótolja némileg az eleven gyülekezeti közösséget.

Kívánatos lenne, ha magyar lelki közösséget élvező testvéreink szívük ügyévé tennék szétszórtan élő magyar rokonaik, barátaik és ismerőseik ügyét s hallgatnának szívük indító szavaira. Kezdeményezőkre van szükség, akik felajánlják szolgálataikat, otthonaikat magyar összejövetelekre olyan helyen, ahol nincs magyar baptista gyülekezet. Az a kifejezés, hogy "nálunk nincs sok magyar" azt jelenti, hogy van néhány magyar. Néhány lelki közösség után vágyakozó magyar, akár baptista, akár más vallású, már elég ok arra, hogy hívjuk és tartsuk összeőket.

Tegye komoly gondolkozás tárgyává minden olvasónk ezt az írást. Gondolkozzék, hány ismerőse van, akinek jó lelki szívességet tenne, ha megajándékozná a magyar hivő irodalom termékeivel, többek között az Evangéliumi Hírnökkel. Most ismét megadta az Úr az alkalmat, hogy minden lelki testvérünk tényleges missziómunkat kezdjen. Áldott és örömteli munka ez!

A szeretetnek és megértésnek nem kell több tanács. Aki akar tenni valamit, az azt is tudja, hogy mikor és hogyan tegyen.

U. B.

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published semi-monthly

OFFICE OF PUBLICATION
Hungarian Baptist Union of America
2844 East 130th St. Cleveland, O. 44120

Editor — Szerkesztő:
DR. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive,
Murfreesboro, North Carolina 27855
Telefon: (919)-398-4646

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

Subscription fee: $4.00 per year

Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:
Mr. John Szász
1619 Edward Avenue,
Canton, Ohio 44705

Printed by
Classic Printing Corporation
9029 Lorain Ave., Cleveland, O. 44102

Nők rovata

Női. konf. elnöke: Bányai Sándorné
Pénztáros: Mrs. Elizabeth Haydn
Alelnök: Németh Lajosné
Rovatvezető: **Szerencsy Mária**

Eddig elég

Jézus csodálatos jósága, türelme, önzetlen viselkedése e földön jártában, akaratlanul is gondolkozásra késztette még ellenségeit is.

Harag, indulatosság, gyülölet ismeretlen volt előtte. Igaz, mikor Jeruzsálem templomát megtisztította a nyerészkedőktől és pénzváltóktól — kik üzleti célra használták a templomot — hangos szóval tudtára adta a népnek, hogy nem tűri az üzletelő csoportokat, megintve őket — komoly hangon: —" Az én házam imádságnak háza, ti pedig azt latroknak barlangjáva tettéttek." (Luk. 19:40.)

Nem ártana ma sem, ha mi is együtt mondanánk Jézussal; "Meg van írva." A tanítványok is komoly tanítást kaptak több alkalommal, míg megtanulták, hogy a fel gerjedés, harag nem segít az élet küzdelmeiben.

Judás, aki csókkal árulta el Jézust, a pénzt szerette. A tanítványok is sokszor elfelejtették Jézus intelmeit, aki arra hívta fel figyelmüket: "Aki mindvégig megáll, az üdvözül." (Máté 24:13.)

Jézus elfogatása alkalmával körül volt véve fegyveres katonáktól. Ekkor a tanítványok — elfelejtvén Jézus tanításait — azt kérdezték Jézustól "Vágjuk-e őket fegyverrel?" Alig várva a választ, egy közülök levágta a főpap szolgájának fülét. (Luk. 22:51.) Jézus — aki soha nem ártott senkinek — intve mondta a tanítványok felé: "Elég eddig és illetve a szolga fülét, meggyógyítá azt." (Luk. 22:51.)

"Nem tudom hányan lehettek a gyűlölködő néptömeg között, kik csak egy pár nap előtt "Hozsannát" kiáltottak Jézus felé, mert a harag, a gyűlölet, mint egy ragályos betegség terjed. Emberi természet a tömeget utánozni és követni, de az ilyen felcsigázott érzelmek hozzák a forrongást, majd háborút, ami sok keserűséget hozott már az emberiség életébe. Jézus azonban óvni akar mindezektől, mikor intve szól: "Elég eddig."

Sajnos manapság kevés az olyan otthon, hol a béke uralkodik. Nehéz Isten nevét a gyermekek előtt tiszteletben tartani, mikor az otthonokban, meggondolatban beszélgetés közben ejtik csak ki. Az emberiség egy része épít a más része rombol. A vallás hangoztatása erősebb, mint maga a keresztyén élet. Mi is szeretnénk kiáltani azok felé, akiknek életük harag, rombolás: "Elég eddig."

Ma is nyugtalanság uralkodik a tömegeken, zúgolódás, harag, boszszú. Hasonlóan viselkedtek a népek Noé idejében: "És látá az Úr, hogy megsokasult az ember gonoszsága a földön... Megbáná azért az Úr, hogy teremtette az embert a földön és bánkódék szívében." (I. Móz. 6:6-7.)

Jézus így szólt: "Békességet hagyok nektek" Sok tragédia van ezen a világon amit részben az emberek hoztak létre. Egyik család a kisfiú születésnapját ünnepelte a napokban. Nagy volt az öröm... közben a postás hozott egy csomagot. A kis fiú ugrált örömében, mert a csomag Vietnamból jött. A kis fiú meg volt győződve, hogy a csomagot édesapja küldte számára. Nehéz helyzete lett az, édesanyának meggyőzni őt, hogy ez nem az ő ajándéka... Mikor lefektette a kisfiut édesanyja, ő maga is testileg lelkileg kimerülve bontotta ki a csomagot, megsimogatva férjenek minden darab ruháját, könnyeit hullatva a karkötő-órára, ami jelezte a gyászos pillanatot 9.30 percet.

Az édesanya gyötrelemtől kínozva, halkan kérdezte, miért kellett ennek így történni? Szomorú tanú ez a tény, a gyűlölet, harag és bosszú következményeinek.

Bár hamar jönne el az az időszak, mikor mindenki elismerné és vallaná, hogy a béke nem emberektől, hanem egyedül Istentől jöhet erre a világra, mert Jézus így szólt:

"Békességet hagyok nektek"

Tatter Vilmosné

Nézem a fiamat

Ma még enyém a tiszta lelke,
Ahogy az Úr belélehelte.

Reggel felém tárul a karja,
Hogy kézen fogjam, ő akarja.

Ha megijed, szalad elébem,
Tudja, én vagyok, aki védem.

Keresztútnál nem mer letérni,
Merre menjen, ma még megkérdi.

De tudom, hogy eljön az óra:
Süket lesz az apai szóra.

Én védeném, de jaj, hiába,
Nem bízik majd, csak önmagába'.

Titokban szövi álmát, tervét,
Alig értjük egymásnak nyelvét.

Én a múltat fogom idézni,
Ő meg előre tud csak nézni.

S reám szól, ha visszaesengem:
"Mi dolog, hogy kerestek engem?

A lábamat lekötni vétek;
Az én utam nem a tiétek."

S akkor—bár a szívemben vérzem
Igaza lesz, mégis úgy érzem,

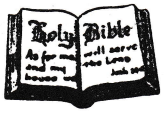
Hisz a szava az én beszédem,
Ezt mondtam én is egyszer, régen.

A sorsomat előre látom:
Megáldom majd és elbocsátom.

Váthi Elek

"Nagy hiba az, ha egy embernek mindig igaza van."

Misszió mezőkről...

Imaház megnyitás Sao Paulo-ban, Brazíliában

Örömünnepe volt a Sao Paulo-i magyar baptista gyülekezetnek augusztus hó 10.-én, amikor átadták a gyülekezet misszió állomása részére épített imatermet. A megnyitás előtt a bejárat előtt énekeltünk s felolvastuk a 24. zsoltárt, majd Jakab Sándor testvér, a gyülekezet egyik idős diakónusa elvágta az ajtó előtt levő szalagot. Az ajtó megnyitása után bevonult az ünneplő nép. A bevonuló testvériséget a már előbb bent elhelyezett zenekar hangjai fogadták s ének és zenekar hangjai mellett foglaltak helyet. Több mint 230-an szorongtak a 160 személy befogadására épített teremben. A megnyitó beszédet alulírott tartotta Mózes I. 28: 16-17 alapján: "Mily rettenetes ez a hely; nem egyéb ez, hanem Istennek háza és égnek kapuja." Az ige rámutatott arra, hogy ez a hely rettenetes, mert itt rámutatunk a bűnre és a büntetésre. De ez a rettenetes hely az ég kapuja lehet, ha itt megtaláljuk a Szabadítót és a mennybe vezető utat. Két órai program után az apostoli áldással ért véget az ünnepély.

Jelen volt a megnyitási ünnepélyen *Gioia Junior,* baptista állami képviselő, aki költő is és felolvasott költeményei közül egy alkalmi verset s így üdvözölte a gyülekezetet.

A kápolna csak belül van befejezve és még a berendezés hiányzik. A helyzet azonban kényszerített használatba vételre. Az Úr segítsége által és népe áldozatkészsége nyomán, hisszük hogy nem csak az adósságtól szabadulunk meg, hanem az Úr dicsőségére emelt kis kápolnánkat teljesen befejezhetjük. Az eddigi segítségért igen hálásak vagyunk.

Nagy István

(Nagy szó az, hogy 1968-ban a magyar hontól távolélő magyarok még templomot építenek. Ez az építés azt jelenti, hogy az Úrnak vannak gyermekei Brazíliában és ezek a kedves testvérek még mindig előre néznek. Nem csak néznek, hanem áldozatos szívvel és kézzel tesznek is valamit az Úrért. Szeretettel üdvözöljük Sao Paulo-i testvéreinket. Szerk.)

Hírek...

Green Lake, Wisconsin. (ABNS) Dr. Chester J. Jump, az American Baptist Foreign Mission Board titkára mondta egyik beszédében, hogy a nagy városok krízise nem csak amerikai tünet. A hirtelen növekedés, az elhanyagolt városrész, a bűntanyák számának a növekedése más világrészen is létezik. Például hozta fel az afrikai, kongói Kinshasa városát. Ennek a városnak 1945-ben 50,000 lakosa volt. 1960-ban a lakosság száma 402,000-re ugrott. Ma pedig 1,300,000 ember él ebben a városban. Más bajával sajnos, a mienk nem csökken.

●

Washington, D. C. (ABNS) Az a baptista bizottság, amely a nyugati féltekén (Észak- és Dél-Amerika) 1969-ben tartandó általános evangélizációt rendezi, komolyan foglalkozik egy 1974, vagy 1975-ben tartandó világ evangélizációs mozgalom megindításának a tervével. A Baptista Világszövetséget fogják felkérni az általános evangélizáció megszervezésére.

●

Bern, Svájc. (ABNS) Billy Graham bírálat alá vette az Egyházak Világtanácsának az uppsalai gyűlését. Dr. Graham szerint ez a gyűlés inkább politikai téren mozgott, mint teológiain. Csodálkozását fejezte ki Dr. Graham affelett, hogy ennek a nagy gyűlésnek egy szava sem volt az ellen, ami Csehszlovákiával történik és az ellen a vallás türelmetlenség ellen, ami Görögországban van.

●

Ridgecrest, North Carolina. (BP) Komoly figyelmeztetés hangzott el több mint 2600 vasárnapi iskolai tanító előtt arról a veszélyről, ami a prédikátorok más foglakozás vállalásával fenyeget. Dr. James H. Landes, a texasi Richardson városban levő First Baptist Church lelkésze jelentette, hogy igen sok tehetséges lelkipásztor más állást vállal, ahol vélemény szerint értékesebb és eredményesebb munkát végezhet. A baptista szövetség vezetői szerint a gyülekezetek 50%-a nincs meghitt viszonyban a prédikátorával s hasonlóképpen a prédikátorok egy jó része elégedetlen a helyzetével. A baj nem egyoldalú. Arra van szükség, mondta Landes, hogy a gyülekezet kezelje megértéssel a prédikátor nehéz helyzetét, a prédikátor pedig becsülje és szeretettel figyelje a gyülekezetet és a gyülekezet óhaját.

◆

Anglia. (EBPS) Az u. n. "ámen sarok" még mindig létezik a Wales-i baptisták közt. Walesben két baptista csoport működik. Az egyik angol baptista szövetség tagja, a másik egy független csoport. Nem régen ez a független csoport is szervezkedett. A két szövetség jó viszonyban áll egymással. Minkettőben meg van az a régi szokás, hogy a prédikációkat hatalmas "ámenekkel" kísérik. A Wales-i baptisták nem csak a tiszteleten vannak jelen, hanem a prédikációhoz is tevékenyen hozzájárulnak ámenező helyeslésükkel.

◆

Memphis, Tennessee (BP) Szokatlan dolog történt Brooks Ramsey lelkipásztorral, a memphisi második baptista gyülekezet prédikátorával. Ramsey őszinte, felvilágosodott álláspontot foglalt el a faji kérdés-

ben. A gyülekezet diakónusai ellenezték Ramsey felfogását és ebből a felfogásból származó prédikációit. A prédikátor helyzete igen nehézzé vált a diakónusok merev, négereket elkülönítő gondolkozása miatt s végül is lemondott prédikátori állásáról. A gyülekezet azonban, amelynek döntenie kellett a lemondás elfogadása felett, azt a határozatot hozta, hogy a diakónusi kar mind a 45 helye és a pénzügyi bizottság 15 helye megüresedett és ezekre a tisztségekre új választást rendelt el. A prédikátor lemondott és a gyülekezet az előljárókat mondatta le! Más szóval a gyülekezet a prédikátor mellé állt az előljárókkal szemben. A gyülekezetnek 1700 tagja van. Ramsey sokszor prédikált a faji gyűlölet ellen s meg akarta változtatni azt a különleges gyülekezeti határozatot, hogy ha egy néger tagjelölt ellen szavaz 13 tag, akkor az a néger nem vehető fel. A gyülekezet Ramsey mellé állt, de Ramsey nem döntött még arról, hogy lemondását visszavonja e.

●

Green Lake, Wisconsin. (ABNS) Az American Baptist Convention kiküldött egy harminckét tagból álló bizottságot a konvenció helyzetének és jövőjének a tanulmányozására. Ennek a bizottságnak a javaslata, Dr. Frank Johnston, társ végrehajtó titkár véleménye szerint nagy hatással lesz a konvenció életére a legközelebbi 25 évben. Szervezeti, pénzügyi kérdések, intézmények fenntartása és a többi felekezethez való viszony lesz a tanulmányt végző bizottság fő feladata. Dr. Johnston azt reméli, hogy a bizottság jelentése és a javaslatok elfogadása új életet fog önteni az American Baptist Convention-ba.

●

New York, N. Y. A Lutheran World Federation hírszolgálata jelenti, hogy a magyarországi protestáns felekezetek (a luteránusok és kálvinisták) kérik a magyar kormányt, hogy az 1968-as év után is folyósítsa az egyházaknak szánt államsegélyt. 20 évvel ezelőtt a kormány és az egyházak egyességet kötöttek, amely szerint az állam öt évenként 25%-kal fogja csökkenteni a pénzügyi támogatást. Ez az egyesség 1968-ban megszűnik, s az egyesség szerint az egyházak nem részesülhetnek anyagi juttatásból többé. Az egyesség megkötésekor, 20 évvel ezelőtt az egyházak úgy vélték, hogy 1968-ra már anyagilag önállóak lesznek. A jelentés és az egyházak érvelése szerint sem a katolikusok, sem a protestánsok nem érték el ezt a célt. A két protestáns egyház megelégedését fejezte ki az egyházak és a (kommunista) állam között fennálló jó viszony felett s kérik az anyagi támogatás további folyósítását. Szükség van segélyre, amint mondják, a templom épületek jó karban tartása, az iskolák megfelelő ellátása miatt. A magyar kormány évente 68 millió forintot költött az egyházak támogatására. ($5,750,000) A római katolikus egyház 34.8 millió, a református egyház 22.8 millió, a luteránus egyház 7.1 millió, az izráelita felekezet 2.5 millió forintot kaptak. A megmaradt összegből pedig a kisebb felekezetek részesültek. A segélyt továbbra is folyósítani fogják.

* * *

(A fenti hír néhány megjegyzést kíván. Egyességről van szó. Az állam pénzt ad. Mit adnak az egyházak? A hivatalosan ateista állam nem hisz a "lelki jóban" amit az egyházak nyújtanak. Ha mégis ad segélyt, annak ára van. A jelentés nem mondja, mi az ár. A magyarországi egyházak nagyon gyengék lehetnek áldozat dolgában, ha nagy taglétszámuk ellenére sem képesek anyagilag fenntartani magukat. Használ e az Úr ügyének az a pénz, amit az ateizmust buzgón propagáló állam ad? Vajon a baptista felekezet mennyi államsegélyt kap? Feltételezhető, hogy ugyanaz az érdek, amelyből az egyházakat segítik, a baptisták támogatásánál is fennáll. Végül, igaz e az, hogy a vasfüggöny mögött az egyház és az állam szétválasztása tény? *Szerk.*)

HÁLA ÉS KÖSZÖNET

"Hálákat adván mindenkor mindenekért, a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében, az Istennek és az Atyának." (Eféz. 5:20)

Jézus Krisztus isteni Megváltónk, minden időben és minden alkalommal méltó és érdemes arra, hogy az általa megváltott hivő keresztyén: Áldja és magasztalja az egyedüli Megváltóját, Jézus Krisztust! "Áldjad én lelkem az Urat, és el ne felejtkezzél semmi jótéteményéről." (Zsol. 103:2)

Isteni Megváltónk, Jézus Krisztus azzal a komoly és igen fontos bejelentéssel nyitotta meg a megváltói és főpapi hivatását: "Térjetek meg, mert elközelített a mennyeknek országa." "És aki hiszen, és megkeresztelkedik, üdvözül, aki pedig nem hiszen, elkárhozik." (Márk 16:16).

Azért az istenfélő, s Jézus Krisztusban hivő keresztyén mindég szívének és lelkének melegségével áldja és magasztalja az örök Istent! (Luk. 24:53)

Az újtestamentumban, az első evangéliumnak az írója, Máté, Jézus Krisztus szent ajkairól elhangzott szent Igéket közvetlen hallotta. *Hallotta azt a boldogító és felemelő örök igazságot,* hogy Jézus Krisztus igaz szeretettel hívta és hívja ma is önmagához a bűn terhe alatt megfáradt, és erőtlenné lett emberiséget. "Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltettetek és én (Jézus) megnyugtatlak titeket. Tanuljátok meg éntőlem, hogy szelíd és alázatos szívű vagyok és nyugodalmat találtok a ti lelketeknek!' (Máté 11:28-29.).

(Folytatás a 8. oldalon)

Istennek két otthona van. Az egyik a mennyekben, a másik pedig a szelíd hálás szívekben.

(Izaak Walton)

AZÉRT IGEN VIGYÁZZATOK MAGATOKRA

"Azért igen vigyázzatok magatokra, hogy szeressétek az Urat, a ti Isteneteket."
(Józsué 23:11)

Konvenció után vagyunk. Ünnepeltük 60 éves évfordulónkat. Nagyon szép volt és jó volt az atyafiak együttes örömünnepe. Olvasható volt az arcokon az a mondat, amit Sámuel az emlékkőbe vésett: "Mindeddig megsegített minket az Úr!" Csodálkozással említette egyik testvérünk, hogy ez a kicsiny, úgyszólva maroknyi magyar baptista csoport mit végzett az Úr segítsége által a hatvan éves munkálkodása alatt. Amit a szeretet vitt végbe drága magyar testvéreinken keresztül, azt nem sorolhatom el. Az illetékesek majd beszámolnak. A beszámolás nem arra szolgál, hogy dicsekedjünk, hanem arra, hogy hála imára nyissuk ajkunkat Isten jóságáért.

Én már 51 év óta munkálkodom és imádkozom a kis magyar csoport között. A jubiláló hangulatban azonban csak 18 évre megyek visszza emlékezetemben. 18 évvel ezelőtt alakult meg a Diakónus Szövetség a Perth Amboy-i konferencián. Az 1951. évi konvenció egy olyan nagy üggyel foglalkozott, amire a kishitűek azt mondták, hogy nem lesz abból semmi. Sokat foglalkoztunk azzal a nagy üggyel, eleinte siker nélkül. De hittel foglalkoztunk vele és nem magunkban bíztunk, hanem a mi jó, édes Atyánkban. Éreztük a foglalkozás alatt, hogy mennyei Atyánk már jóváhagyta az ügyet és biztatott, hogy menjünk előre. A siker nem maradt el: létrejött a külmisszió és a munkát Argentínában, Buenos Airesben kezdtük el az ottani magyarok között. Egy év múlva Szövetségünk már misszionáriust küldött oda. Molnár Antal testvérünket érte az a nagy kiváltság, hogy az első magyar baptista misszionárius lehetett Argentínában. Szövetségünk azóta is támogatja a Buenos Aires-i magyar baptista gyülekezetet a prédikátor javadalmazásában. Az Evangéliumi Hírnökből pedig 15 példányt küldünk ajándékba.

De Argentínánál nem álltunk meg, még csak pihenésre sem. Tudtuk, hogy az ellenség, a lelkek ellensége mindent elkövet, hogy rábeszélje azokat, akik kétségeskednek: eleget tettetek már, pihenjetek és nyugodjatok babérjaitokon. Pihenés helyett egy másik munkaföldet kezdtünk támogatni Brazíliában. Sao Pauloban van egy szép magyar baptista gyülekezet. Ez a gyülekezet is misszíózik és a város egy másik részén kis misszióállomást nyitott. (Most nyitották meg a kápolnát a misszió részére.) Szövetségünk a Sao Paulo-i gyülekezetet szerény támogatásban részesíti. A pénzügyi támogatás mellett küldünk a gyülekezetnek az Evangéliumi Hírnökből és a Biblia Magyarázóból 42-42 példányt.

Munka közben jön meg az életkedv s a délamerikai misszió áldásain felbuzdulva tovább mentünk misszió kezdeményezésünkben. 1967-ben a torontói konferencián elhangzott a kérés a diakónusok gyűlésén: "Jer által... és légy segítségül nekünk." Egy Montreal-i testvér kért, hogy vegyük figyelembe, hogy abban a világvárosban kb. 25,000 magyar él, legtöbbje evangéliumi világosság nélkül. Diakónus testvéreink, lelki emberek, megértették a kérést s azonnal elhatározták, hogy segíteni fognak. A segítség pénzbe kerül. Megbízták e cikk íróját, hogy keressen 1000 olyan hivőt, aki hajlandó segíteni. Az Evangéliumi Hírnök terjesztette a hírt nyitott szívekre talált. Az Úr csodát művelt. Jött a segítség. Megkérhettük a torontói gyülekezetet s annak pásztorát Kun Gyulát és az ottani diakónusokat, hogy menjenek át Montreálba és egyengessék az utat. A költségekeket a Diakónus Szövetség fedezte azokból az adományokból, amelyet testvéreink küldtek. Montrealban van egy kis hivő csoport s a múlt évben 3 lélek keresztelkedett meg.

Legújabb munkaföldünk segítségére 1402.- dollár folyt be. Az összeg nem nagy, de az adakozókban az újszövetségi idők szelleme munkálkodott. Egy özvegyasszony, akinek a nevét nem említjük, nem két fillért, hanem 275.- dollárt adott, azzal a megjegyzéssel, hogy ha a jó Isten élteti, akkor tovább is segíteni fogja az Úr ügyét.

A montreáli ügyből szövetségi ügy lett s legutóbbi gyűlésünkön Bridgeporton komolyan foglalkoztunk az üggyel. A konferencia elhatározta, hogy hív egy lelki munkást az ottani misszió továbbvitelére. A konvenció havi 250.- dollárral járul a munkás fizetéséhez. Ezt a fizetést egy amerikai egyén ki fogja egészíteni a szükséghez képest. Bármilyen erős is az ellenség, a munkát felvesszük. A mi segítségünk az Úrtól vagyon, aki indítja a szíveket a jóra.

Drága testvéreim, ha Isten megnyitotta szívetek ajtaját és van még bennetek misszió szeretet, ne szűnjetek meg segíteni! Alulírott még mindig várja az adományokat a szent célra. Az adományokból minden cent a szent célra megy.

Szent érzelem tölti keblem, és hálát adok a jó Istennek, hogy mindeddig segítségül volt. Örülök, hogy Őt megtaláltam, örülök, hogy magyarnak születtem. A magyar nemzet a sok küzdelemben mindig a helyét betöltő és megálló nép volt. Legyünk lelkiekben is erősek, mint nemzeti érzésünkben. Örülök, hogy látom, hogy magyar baptista népünk nem csak vallásos, hanem misszió szellemű nép. Melyik lelki csoportnak, kicsiny, mint a mienk, van olyan széles kiterjedésű misszió munkája? Köztünk van jelentkező és adományozó a misszió munkára. Cserepka János testvér és felesége Dr. Cserepka Margit a bolíviai magaslatokon bizonyítják és élik azt a drága hírt, hogy Isten szeret. Több más magyar származású baptista

misszionárius működik. Szolgál, mert hivő és az Úré és mi örülünk, hogy magyarok. Szövetségünket addig tartja és áldja az Úr, amíg misszió hivatását betölti.

Özvegy nőtestvérem. A jó Isten megnyitotta szíved és befogadtad az áldott evangéliumot. Azok közé a szentek közé tartozol, akik nem csak magukról, hanem az Úr dolgairól is gondot viselnek. Neked az evangéliumi üzenet tényleg az öröm üzenete s lelked azt kívánja, hogy mások is örüljenek. Örvendj, testvérem, hogy olyan nép közé tartozol, amely nem szégyenli Krisztus evangéliumát. Adj hálát Istennek azért is, hogy magyar vagy, és a magyar nép között terjesztheted a hírt, hogy Isten szeretet.

Drága testvériem, ne restüljünk meg a jó cselekedetekben. Láthatjuk, hogy az Úr áldó keze rajtunk van s az amit az Ő nevében teszünk nem hiába való. Legyen Dávid kérése a mi kérésünk is: tiszta szívet teremts bennem! Szolgáljuk tiszta szívvel az Urat.

Testvéretek a Krisztusban,
Szász János

Jelenések könyve és az ószövetségi apokalipszis irodalmi összefüggései

Az apokalipszis görög szó értelme: leleplezés, kijelentés. Vallási vonatkozásban jelenti a titkok és titkos jövendő felfedését, leleplezését. Az apokaliptikus irodalom tehát a végső dolgokról szóló tanítással (eszkatológia) foglalkozik. Az ószövetségi prófétai írásoknak azon részeit hasonlítjuk össze a Jelenések könyvével, melyek nem Isten népének közvetlen jövőjével — babiloni fogságból való szabadulás — foglalkoznak, hanem a végső időkre vonatkozó jövendöléseket tartalmazzák. Ezek főképpen a Dániel könyve, Ézsaiás 24—27 fejezet, Zakariás 9—14 fejezet és Jóel könyve, de elszórtan szinte minden prófétánál találunk végidőkre szóló fontos kijelentéseket.

Akik figyelembe veszik Izrael népének és a keresztyénségnek mélységes kapcsolatát, azoknak nem meglepetés a próféták már említett írásainak és a Jelenések könyvének tartalmi és részletekben való összefüggése. A részletekben való kapcsolat oka a tartalmi összefüggésben van. Nézzük tehát először azt, hogy miből adódnak ezek a tartalmi, általános összefüggések.

Ugyanaz az Isten jelenti ki titkait a prófétáknak és több száz évvel később Jánosnak is.

Általában ugyanazt — Isten évezredek óta változást nem szenvedő titkainak egy részét — mutatta meg mind a prófétáknak, mind Jánosnak.

A történelmi háttér is hasonló.

A hasonló háttér: Isten népének szenvedése. Ez szabja meg aztán mindkét kor prófétai iratainak ill. iratának üzenetét. Cél: Isten népének vigasztalása, bátorítása a boldog jövő ígéretével és a közeli szabadulással. Erről van szó az ószövetségi apokaliptikus iratokban éppúgy, mint a Jelenések könyvében.

Nézzük meg közelebbről a részletekben való, irodalmi összefüggéseket. Csoportosítanunk kell őket, hogy eligazodjunk benne.

I. Olyan események, melyek a prófétával történtek a látomások átvételekor:

A próféta leesik a földre — Jel 1,17; Dán 8,18 10,9—10; Ezék 1,28;

A próféta megette a könyvet — Jel 10,9; Ezék 2,8—3,3;

II. Képek, melyeket a próféta látott. (Ezek a képek nem száraz idézetek csupán, hanem részben ugyanazokat látta János, részben ugyanazokkal magyarázza a látottakat.)

Az ember Fia és egy férfiú leírásának hasonlósága: Jel 1,13—15; Dán 10,5—6;

Lovak: (veres, fehér és fekete) Jel 6,2—5; Zak 1,8 6,2;

Az angyal és a férfiú felemeli kezét az ég felé: Jel 10,5 Dán 12,7;

Tízszarvú sárkány: Jel 12,3 fenevad: Jel 13,1; állat: Dán 7,7;

Az ég csillagai egy részének földrevetése: Jel 12,4 Dán 8,10;

A szentek legyőzése: Jel 13,7 Dán 7,21;

Sarló mint az ítélet eszköze: Jel 14,14—19; Jóel 3,13;

Babilon leomlása: Jel 14,8 18,2 És 21,9 Jer 51,8; elmerülése: Jel 18,21 Jer 51,64;

Aki ítél, vérrel hintett ruhában van: Jel 19,11—16 És 63,1—66 mert a sajtót taposta: Jel 14,19—20;

Lakoma a madaraknak: Jel 19,17—18 Ezék 39,17—20;

Könyvek megnyílása: Jel 20,12 Dán 7,10;

Város tizenkét kapuval: Jel 21,10—12 Ezék: 48,31—34

Városmérés aranyvesszővel: Jel 21,15; mérőpálcával: Ezék 40,2—5; kötéllel: Zak 2,1—2.

Havonként termő fa: Jel 22,2 Ezék 47,12;

Királyszékben valaki: Jel 4,2; felemelt székben az Úr És 6,1;

Lelkes állatok a trón körül: Jel 4,6—9; Ezék 1;

A megpecsételtek elkerülik az ítéletet: Jel 7,3 9,4 Ezék 9,4—6;

Betelt füsttel a templom: Jel 15,8; a ház: És 6,4

Aki be van írva a könyvbe és aki nincs: Jel 20,15 Dán 12,1;

III. Kifejezések, melyeket János átvett a prófétáktól:

Ember Fia; Jel 1,13 Dán 7,13;

Első és Utolsó; Jel 1,17 2,8 22,13 És 44,6;

Dávid gyökere: Jel 5,5 22,16 És 11,1;

Szívek és vesék vizsgálója: Jel 2,23 Jer 17,10;

Dávid kulcsa: 3,7 És 22,22;

Góg és Magóg: Jel 20,8 Ezék 38,2;

IV. Jánosnál is ismétlődő jövendölések:

Arra tekintenek, akit átszegeztek: Jel 1,7 Zak 12,10;

A nap megsötétedik: Jel 6,12; Jel 2,31;

Új ég és új föld: Jel 21,1 És 65,17 66,22;

A halál elvesztése és a könnyek letörlése: Jel 21,4 7,17 És 25,8 35,10;

Eljön az idő, hogy Isten fog világítani: Jel 21,23 22,5 És 60,19—20;

Jeruzsálem kapui nem záratnak be: Jel 21,25 És 60,11;

Barlangokba rejtőznek az ítélet elől: Jel 6,15—16; És 2,19;

Nem éheznek többé . . . Jel 7,16 És 49,10;

A halottak feltámadása: Jel 20,4—5 És 26,19 Dán 12,2;

V. Számok:

Hét szem: Jel 5,6 Zak 3,9

Tízezerszer tízezer és ezerszer ezer: Jel 5,11 Dán 7,10;

Két olajfajta: Jel 11,4 Zak 4,3 11;

Ideig, időkig, fél időig: Jel 12,14 Dán 12,7;

Tíz szarv: Jel 17,12 Dán 7,20 24;

Hat szárny: Jel 4,8 És 6,2;

Három jaj: Jel 8,13 Zak 2,6—7;

VI. Felhívás és parancs, amit a próféta hallott:

Pecsételd be a látomást! Jel 10,4 Dán 8,26 12,4;

Fussatok ki Bábelből! Jel 18,1—4 Jel 50,8 51,6 És 48,20;

Aki szomjúhozik, jöjjön! Jel 22,17 És 55,1;

A feltűnően sok irodalmi összefüggés miatt némelyek kétségbe vonták a Jelenések könyvének önálló voltát. Ezek a kritikusok úgy képzelték a könyv keletkezését, hogy János a kanonikus és az apokrif iratokból ügyesen összeszerkesztette a könyvet kibővítve kora apokaliptikus gondolataival. Tagadhatatlan, hogy hatással voltak Jánosra a próféták írásai, de tény, hogy a jelenések könyve Istentől ihletett könyv, mely nemcsak korának szól. Vigasztalása a beteljesedésig terjed. Még akkor is így van ez, ha az írása idejének érthető képeit ma már kevésbé értjük. Ezek az összefüggések nekünk a Biblia szerves egységéről beszélnek, arról, hogy az egész Biblia, 66 könyvével: Isten könyve. Csak egy írója van e könyvnek: a Szentlélek.

Fodor János

Hála és köszönet

(Folytatás az 5. oldalról)

Alulírott mély hálával és köszönettel adózom az örökké élő Istennek, áldott engedelméért, hogy megélemedett 92 éves koromban is, megajándékozott fizikai, szellemi és lelki képességgel, hogy szolgáljak és dicsérjem áldott Szent Nevét, az Őt dicsérő népének közösségében; a gyülekezetben!

Áldom és magasztalom az Urat, hogy csekély személyemet méltóvá és érdemessé tette, hogy 45 évi lelkipásztori szolgálatomnak az idejében négy gyülekezetben szolgálhattam az Urat!

"Azon épül szilárd hitem,
Amit értem tett Istenem,
Egyéb eloszlik mint a hab,
Krisztus örök kőszirt marad."

Kovács Miklós

◆

(Nagy kegyelem az, ha valaki 92 éves korában földi ajkaival áldhatja az Urat!

Az Evangéliumi Hírnök és olvasói együttesen köszöntik Kovács Miklós nyugalmazott lelkipásztor testvért. Az Úr áldása kísérje magas kort elért testvérünket. Szerk.)

Az erő és kitartás a nem látott dolgokban való hitből származik. Aki hisz, az erős, aki kételkedik, az gyenge. Erős meggyőződés a kezdete minden nagy tettnek.

Hogy mennyit végzel, az fontos. Hogy milyen jól végzed, az lényeges.

Adhatsz szeretet nélkül, de nem szerethetsz adás nélkül.

Minden gyermekszületés bizonyítja azt, hogy Isten nem vesztette el reményét az emberi nemben. (Rabindranath Tagore)

"The Secret"

"I met God in the morning
When my day was at its best.
And His presence came like sunrise,
Like a glory in my breast.

All day long the presence lingered.
All day long He stayed with me.
And we sailed in perfect calmness
O'er a very troubled sea.

So I think I know the secret.
Learned from many a troubled way:
You must seek Him in the morning,
If you want Him through the day!"

Ralph W. Cushman

Vidám elme jó orvosság

Egy gyárüzem vezetősége 25.- dolláros jutalmat ígért mindazoknak, akik olyan javaslattal szolgálnak, amivel a gyár a kiadásokat csökkentheti. A jutalmat az a skót kapta, aki azt ajánlotta, hogy a 25.- dolláros díjat vágják le 10.- dollárra.

◆

A feleség a házassági tanácsadóhoz: "Amit mondtam, az a történet szerintem való leírása. Most elmondom a történet férjem szerinti oldalát."

◆

A prédikátor készítette a prédikációt. Kis leánya figyelte.

"Apuka" mondta a leánya — "Isten mondja neked, hogy mit prédikálj?"

"Természetesen" szólt a papa. "Miért kérdezed?"

"Ha Isten mondta azt, amit leírsz, akkor miért húzol ki olyan sokat belőle?"

◆

A fáradt férj estefelé bevánszorgott az ajtón: "Fáradt vagy, kedves?" kérdezte a gyengéd felesége. "Nagyon" mondta a kimerült férj, a komputer elromlott és leállt délután s attól kezdve nekünk kellett törnünk a fejünket."